

Petycja na rzecz certyfikowanej jakości wyrobów tekstylnych, odzieżowych i skórzanych
(TCL- textile- cloth- leather)

Przejrzystość przebiegu produkcji, skład i pochodzenie produktów sektora tekstylnego,
odzieżowego i skórzanego

Poprawa zdrowia i warunków ochrony bezpieczeństwa populacji powinno stać się celem społeczności międzynarodowej

W ciągu ostatnich lat Europa stanęła przed narastającą troską i pytaniem dotyczącym poprawy zdrowia i warunków bezpieczeństwa w sektorze tekstyliów, odzieży, obuwia oraz akcesoriów (sektorów będących częścią tak zwanego „sistema moda” – systemu mody), ze szczególnym uwzględnieniem ryzyka wynikającego z użycia chemikaliów zarówno przy produkcji wyrobów jak również korzyści dla użytkowników ostatecznych – obywateli i konsumentów krajów Unii Europejskiej.

Jeśli chodzi o **zdrowie i bezpieczeństwo**, większa uwaga i szersza wiedza społeczna na temat użycia chemikaliów w cyklu produkcyjnym, połączona z kontrolą poświadczoną przez władze publiczne, z pewnością zredukuje ryzyko chorób zawodowych pracowników i zapewni lepsze zagwarantowanie zdrowia konsumentów.

Polityka ochrony praw konsumenta jest kluczowym elementem strategicznego celu Komisji Europejskiej, który polega na poprawieniu jakości **życia wszystkich obywateli Unii Europejskiej**. Efektywność takiej polityki opiera się na prawodawstwie i innych działaniach mających na celu promowanie interesów, zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów Rynku Wewnętrznego, w celu zapewnienia odpowiedniego podjęcia spraw konsumenckich odnoszących się do wszystkich polityk Unii Europejskiej i uzupełnienia polityk ochrony konsumentów prowadzonych w poszczególnych krajach członkowskich UE.

Wzrost w przepływach handlu międzynarodowego i postępująca eliminacja barier celnych, naraża jednak sektor tekstylny na **nowe ryzyka** związane z wejściem na rynek handlu takich produktów tekstylnych, odzieżowych, skórzanych i obuwniczych, których proces produkcji znajduje się poza kontrolą, ponieważ bardzo często w toku ich wytwarzania używane są produkty i procesy, które nie są już dozwolone w Europie.

Takie nowe sytuacje mogą powodować zwiększone wystawienie na **ryzyko zdrowia konsumentów**. Skóra jest częścią ciała najbardziej narażoną na niebezpieczne substancje, które prowadzą do zwiększonej ilości alergii i zapalenia skóry wywołanych kontaktem z odzieżą wśród **populacji Europy, wzrost patologii dermatologicznych** potwierdzonych szczególnie u najmłodszych kategorii wiekowych.

Tekstylna odzież i inne produkty sektora TCL (textile- cloth-leather; tekstylno- odzieżowo-skórzanego) stanowią jeden z najczęstszych powodów zapaleń skóry i alergii kontaktowych, mogą także zawierać drażniące, toksyczne i rakotwórcze substancje zabronione przez europejskie normy oraz indywidualne przepisy krajów członkowskich.

W tym zakresie poszczególne kraje europejskie wprowadziły dyrektywę 2002/61/EC Parlamentu Europejskiego oraz Rady z 19 lipca 2002 r. która zakazuje obecności w produktach finalnych azokolorantów (azocolourants) w postaci zidentyfikowanych 22 aromatycznych aminów uważanych za rakotwórcze.

Zapalenia skóry wywołane kontaktem z drażniącą odzieżą generalnie kojarzone są z produktami chemicznymi i barwnikami, które dodawane są w niewłaściwy sposób do włókien odzieżowych podczas procesu ich wytwarzania i wykańczania. W szczególności, odpowiedzialnymi za nie składnikami są wykańczalniki, barwniki, metale, kauczuki i kleje. Jednak również środki wybielające, biocydy (biocides), nadające własności niepalne i inne są rozpoznawalne jako substancje wywołujące podrażnienia skóry.

Liczne badania prowadzone na poziomie międzynarodowym pozwoliły na stworzenie modeli określających ryzyka związane z narażeniami skóry na substancje toksyczne i rakotwórcze. Na podstawie tych studiów zostały zaangażowane i są konsekwentnie rozwijane liczne prawne środki zapobiegawcze.

Kwestia ryzyka związanego z narażeniem skóry na podrażniające, niszczące i alergizujące substancje obecne w ubraniach musi zostać skutecznie rozwiązana.

Bazując na tych przesłankach oraz rozważając normy jakie obowiązują w UE w sprawie ochrony i bezpieczeństwa konsumentów, **stwierdzamy**, że operatorzy sektora tekstylno-odzieżowego powinni być w stanie zidentyfikować w łańcuchu produkcyjnym jego

dokładnych uczestników dostarczających jakichkolwiek produktów tekstylnych lub jakichkolwiek akcesoriów przeznaczonych dla konsumentów. W takim wypadku operatorzy powinni posiadać system oraz odpowiednie procedury zapewniające podawanie odpowiednich informacji do dyspozycji kompetentnych władz, które ich wymagają.

Z tych powodów apelujemy do

Komisji Europejskiej o:

1. Zapewnienie, we współpracy z właściwymi Ministerstwami krajów członkowskich UE, społecznymi i gospodarczymi partnerami, klarownej definicji „*ryzyka wynikającego z produktów tekstylnych, odzieżowych, skórzanych, obuwniczych i akcesoriów*” zarówno w procesie ich produkcji, jak również podczas użytkowania, które mogłyby być wprowadzone w życie, zgodnie z regulacją unijną 1907/2006 (REACH) poprzez instytucję narodowych obserwatoriów szacujących ryzyko dla zdrowia ludzkiego w oparciu o doświadczenie zdobyte w poszczególnym kraju członkowskim¹;
2. Rozszerzenie na wszystkie kraje członkowskie wymogu tworzenia, aktualizacji oraz współpracy w sieci specjalnych narodowych baz danych mających na celu zbieranie i monitoring wszelkich substancji chemicznych używanych w procesie produkcji w sektorze tekstylno- odzieżowo-skórzanym;
3. Dążenie do większej koordynacji z poszczególnymi krajami członkowskimi w zakresie przekonywania i komunikowania z kompetentnymi instytucjami ochrony zdrowia² na rzecz monitoringu zdrowotnego i bezpieczeństwa produktów tekstylnych i ich akcesoriów, ze szczególnym uwzględnieniem kontroli celnych dóbr wchodzących na rynek europejski;
4. Promocję definicji i doświadczalności procesu nakierowanego na gwarancję znajomości kompleksowego przebiegu procesu wytwarzania produktów tekstylno- odzieżowo- skórzanych przeznaczonych do konsumpcji na podstawie wymogów zdrowotnych i warunków bezpieczeństwa, w uzgodnieniu z głównymi podmiotami

¹ Patrz propozycja instytucji Narodowego Obserwatorium w zakresie alergii kontaktowych produktów użytkowych przemysłu tekstylnego (Osservatorio nazionale delle dermatiti da contatto da prodotti di utilizzo nell'industria tessile), Ministerstwo Zdrowia, Włochy

² na przykład Ustawa 2074 Parlamentu Włoskiego w zakresie Dyspozycji dla bezpieczeństwa produktów tekstylnych i produktów powiązanych z nimi, z 15.12.2006, sekcja 3 i 4 (tytuł przetłumaczony)

gospodarczymi, w celu zalecenia ich obowiązkowego zastosowania na Rynku Wewnętrznym;

5. Popieranie i promowanie rozwoju oraz wykorzystania technologii przystosowanych dla poznania kompleksowego przebiegu procesu wytwarzania produktów sektora tekstylnego-odzieżowego- skórzanego produktów przeznaczonych do konsumpcji, ze szczególnym uwzględnieniem technologii rozwojowo- badawczych.
6. Dążenie ku podniesieniu świadomości europejskich konsumentów w zakresie ryzyk zdrowotnych związanych z użyciem groźnych substancji w produktach tekstylnego-odzieżowego- skórzanych, poprzez promocję szczegółowej reklamy i kampanii informacyjnych.

Do krajów członkowskich o:

1. Zobowiązanie się do akceptacji Dyrektywy Europejskiej dotyczącej wprowadzenia obowiązkowego etykietowania pochodzenia, przynajmniej dla produktów sektora tekstylnego- odzieżowego importowanych na Rynek Wewnętrzny;
2. Wprowadzenie jasnej definicji i monitoringu produktów zdefiniowanych jako niebezpieczne dla zdrowia konsumentów, włączając w to najważniejsze podmioty gospodarcze sektora oraz powołując kompetentne podmioty ds. monitoringu i kontroli zdrowia, wraz z definicją sankcji przypisanych do łamiących je nieuczciwych producentów, importerów oraz dystrybutorów;
3. Zapewnienie pełnego wdrożenia szybkiego systemu alarmowania RAPEX³, na bazie którego odpowiednie departamenty właściwych ministerstw i instytucje zidentyfikowane przez kompetentne władze na poziomie każdego z krajów członkowskich, mogłyby stosować inspekcje i pobrania próbek tekstyliów w miejscach ich produkcji, podczas ich przechowywania w magazynach, a także sprzedaży, czy też użytkowania produktów tekstylnych i akcesoriów, włączając w to porty przeładunkowe oraz środki transportu;
4. To, by wspomniane wydziały i instytucje mogły także stosować przejmowanie dóbr i, jeśli to niezbędne, dla ochrony zdrowia publicznego, ich niszczenie. W każdym przypadku, taki departament lub urząd powinny stosować środki biorące pod uwagę zasadę prewencji i działać z poszanowaniem Traktatu ustanawiającego Wspólnotę

³ Załącznik II do dyrektywy 2001/95/EC Parlamentu Europejskiego i Rady, z dn 3 grudnia 2001

Europejską, w szczególności artykuły 28 i 30, w celu zastosowania środków proporcjonalnych do ciężaru jakościowego ryzyka;

5. Przystąpienie do identyfikacji i nagłośnienia działalności sieci akredytowanych laboratoriów i laboratoriów drugiego poziomu zajmujących się analizowaniem próbek tekstyliów w imieniu stron trzecich, które w codziennym prowadzeniu swoich interesów używają udostępnionego przez kompetentne władze ochrony zdrowia publicznego podręcznika poprawności proceduralnych celem samo-monitoringu, w uzgodnieniu z głównymi przedstawicielami stowarzyszeń na poziomie narodowym oraz z sektora tekstyliów i ochrony interesów konsumentów;
6. Zapewnienie instytucjom Narodowych Obserwatoriów możliwości badań i studiów na poziomie Unii Europejskiej, na rzecz wykrywania niepożądanych skutków użytkowania produktów tekstylnych i alergii skórnych.